

sợ ma, chàng không sợ ai hết. Tuy vậy, chàng không chịu nổi phút rùng rợn trong thạch động âm u giữa những hồn ma gớm ghiếc, coi thường võ thuật, khóc than ai oán, làm trọng đá cũng nẫu ruột.

Chàng đành la lớn :

— Bửu Tấn ! Chịu thua rồi.

Một tràng cười ròn rã cất lên. Tràng cười của người sống. Đèn điện bật lên sáng quắc. Đoàn ma trôi biến vào bóng tối.

Một người đàn ông tóc bạc đứng yên như tượng đá ở góc phòng. Quang cảnh thạch động, quan tài, kim nhũ, suối nước, đồng lửa... tất cả đã trở thành ảo ảnh.

Văn Bình quay lại.

Người đàn ông vừa cất tiếng cười là bác sĩ Bửu Tấn, giám đốc trung tâm Z. 003, nghiên cứu gián điệp siêu hình của sở Mật vụ Việt Nam.

3

Sửa soạn giờ chết

Cặp mắt ti hí của Bửu Tấn núp sau làn kiếng cận thị lóe ra một luồng sáng phi thường. Bây giờ Văn Bình mới để ý quan sát Bửu Tấn. Khuôn mặt dài, vàng trán cao, cái miệng vừa vặn, Bửu Tấn biểu hiệu cho lớp người thông minh xuất chúng.

Bửu Tấn nói :

— Z. 28. Anh đáng khen lắm.

Văn Bình nhún vai, giọng tinh nghịch :

— Tưởng gì, té ra tôi được dẫn tới đây để đùa bỡn với ma. Trò hề của ông hạ màn chưa, để tôi xin phép cáo lui.

Nhà bác học nghiêm sắc mặt :

— Lâm rồi, Văn Bình. Những việc anh vừa chứng kiến không phải là trò hề. Trái lại, đó là một cuộc thi nghiệm khoa học quan trọng, vô cùng quan trọng. Mời anh sang bên này, tôi sẽ giảng cho anh hiểu.

Bửu Tấn lách sang bên. Như trong màn quý thuật, bức tường kiên cố nứt ra làm đôi, để lộ một khung cửa hình bát giác. Văn Bình nhận thấy từ cách kiến trúc tới đồ đạc trong trung tâm Z. 003 đều hoàn toàn câu kỳ và quái đản. Văn Bình bước vào một căn phòng rộng mênh mông sơn toàn trắng.

Kê sát tường là một dãy ghế một chân. Ở góc là một cái bàn méo. Treo trên tường, đối diện cái bàn méo bằng gỗ nâu, chàng thấy một bức họa kỳ quái: bức họa này hình chữ nhật lệch, vẽ cái đầu đàn bà một mắt, và hai miệng.

Cảnh tượng trước mắt làm Văn Bình ngạc nhiên. Nếu ông Hoàng không dính vào nội vụ, chàng đã tưởng Z. 003 là trung tâm của người điên. Đường như đọc được tư tưởng của chàng, Bửu Tấn gật gù:

— Anh đừng cho là quái gở. Cửa lục lăng, bàn méo, tranh chữ nhật lệch, ghế một chân, đàn bà một mắt, hai miệng, là chuyện quái gở đối với loài người, như anh và tôi, song không quái gở chút nào đối với ma. Ma sống trong một thế giới khác. Những đồ đạc lạ lùng này sẽ giúp chúng ta tìm ra thế giới ấy.

Văn Bình ngửi một mùi thơm hăng hắc. Đó là mùi hóa chất từ hàng trăm chai lọ ngồn ngồn khắp nhà, bốc ra, cạnh những cái máy mạ kền sáng loáng. máy nào cũng đồ sộ và tối tân như máy điện tử IBM.

Bửu Tấn hỏi :

— Anh biết cái máy gì bên hữu không?

Văn Bình quan sát hồi lâu. Tuy đã quen với nhiều cái máy tối tân bậc nhất thế giới, chàng vẫn không hiểu được đây là máy gì. Nó lớn bằng cái máy phát điện cho một bin-dinh 10 tầng. Bề ngoài, nó hao hao như bộ phận kiểm soát điện tử trong căn cứ phóng hỏa tiễn, với những dãy đồng hồ tròn, vương, bồ dục, có cây kim xanh biếc và đỏ máu.

Văn Bình lắc đầu. Bửu Tấn nói, giọng đều đều như giáo sư đại học giảng bài cho sinh viên :

— Đây là một dụng cụ tối tân vừa được phát minh để đo phản ứng của con người trước ma quỷ hiện hình. Máy này phi thường ở chỗ không cần phải đề gần mà vẫn biết được con người sợ hãi hay không, và nếu sợ hãi, thì sợ hãi đến mức độ nào. Lúc này, anh ở ngoài, tôi ngồi trước máy này. Nhìn vào máy, tôi đã đo được mức can đảm của anh khi phải đối phó với ma.

— Có lẽ tôi biết trước đây là trung tâm nghiên cứu ma quỷ, nên mới giữ được bình tĩnh như thế.

— Cái đó mới đúng phần nào mà thôi.

Vừa nói, Bửu Tấn vừa bấm vào một cái nút. Có tiếng chuông reo ngắn, rồi một con số hiện lên trong cái đồng hồ tròn. Nhà bác học mỉm cười :

— Nếu tôi không lầm, thoát tiên anh hơi mất bình tĩnh. Nửa phút sau, khi nhớ ra lời tôi nói, anh lấy lại bình tĩnh và tấn công con ma. Có đúng không anh ?

Văn Bình đáp :

— Rất đúng.

Bửu Tấn xoa hai bàn tay vào nhau, dáng điệu hỉ hả. Lúc ấy, Văn Bình nhận ra Bửu Tấn đeo găng da màu đen lên đến gần khuỷu tay. Bửu Tấn nhìn vào mắt chàng, giọng nghiêm trọng :

— Lời công nhận của anh làm tôi sung sướng cực độ. Anh là điệp viên nổi danh trên thế giới về đức bình tĩnh trước việc xảy ra bất ngờ, anh lại biết trước trung tâm Z. 003 là nơi thí nghiệm hiện tượng ma quỷ, mà anh còn xúc cảm mạnh mẽ. Sự kiện này chứng tỏ là không ai có thể giữ được thái độ thản nhiên nếu bị lạc vào nơi đây ma quỷ.

Văn Bình nói :

— Trước đây, tôi còn hoài nghi, bây giờ tôi bắt đầu tin rồi. Trong nhiều năm nữa, tôi vẫn không quên được mùi hôi thối, những vết sáng đặc biệt, những con ma ném đá và quỷ nhập tràng. Dĩ nhiên, đó là giả tạo. Song sự giả tạo đã giống sự thật. Đến nỗi, tôi tưởng là thật.

Bửu Tấn đáp :

— Mọi cái anh vừa chứng kiến đã xảy ra trên thực tế. Từ nhiều năm nay, các nhà bác học tây phương nghiên cứu thế giới siêu hình đã sưu tập được hàng vạn kinh nghiệm quý báu giúp chúng tôi « chế tạo » ra ma quỷ. Nơi nào ma hiện lên đều được báo trước bằng mùi xú uế lạ lùng. Mùi này, người cứng bóng vía cũng bủn rủn tay chân. Phòng thí nghiệm của trung tâm Z. 003 đã chế tạo được mùi hôi thối nói trên. Theo tôi, nếu mùi này được chế thành bom, như bom thối (1) thường dùng để giải tán biểu tình, cục diện của chiến tranh du kích ban đêm sẽ có thể đổi khác.

Bây giờ, tôi xin đề cập đến ma ném đá và quỷ nhập tràng. Những chuyện này cũng hoàn toàn có thật, và đã xảy ra hàng ngàn lần từ đông sang tây.

— Quỷ nhập tràng có thể chứng minh bằng khoa học được, nhưng còn ma ném đá...

— Nhiều người cũng nghĩ như anh. Tuy nhiên, khoa học siêu hình ngày nay đã công nhận ma ném đá là hiện tượng có thật. Hiện tượng này xảy ra

(1) bom thối (stink bomb), phát ra một mùi hôi thối lạ lùng, thường được dùng để ném vào các đám biểu tình bất hợp pháp. Mùi hôi thối này, hàng tuần cũng còn lợm mửa, vì mùi hôi quyện vào da thịt, tóc, quần áo, và đọng ở mũi.

phổ biến ở nước ta, nhất là ở Bắc Trung Việt và miền thượng du Bắc Việt. Ngay tại Hà nội, có lần ma ném đá hàng tuần lễ liên tiếp. Thoạt đầu, ai cũng tưởng là trẻ con hoặc du đảng nghịch ngợm, đến sau mới tin là ma. Dạy đáng tiếc là các cơ quan an ninh không ghi vào hồ sơ.

— Trong thời gian hoạt động ở Âu châu cho O.S.S., tôi được nghe rất nhiều người Đức thuật lại chuyện ma ném đá. Người Đức cho ma ném đá là có thật. (1)

— Người Mỹ cũng vậy. Dân tộc Mỹ được coi là tiến bộ nhất về khoa học, tuy vậy họ lại tin tưởng vào thế giới siêu hình. Có thể nói là họ tin tưởng mạnh mẽ hơn dân tộc nào khác.

Tôi xin đơn cử sau đây một vụ ma ném đá xảy ra ở Hoa kỳ, làm dư luận tây bán cầu sôi nổi một dạo. Điều đáng đề ý là tin này do Mỹ Liên Xã (2), hãng thông tấn lớn nhất nhì thế giới, đứng dẫn nhất nhì thế giới, loan đi. Nội vụ xảy ra tại tiểu bang Ca-li-phót-ni. Một công dân Mỹ bị ma ném đá và xương vào nhà. Sau nhiều ngày rình rập vô hiệu, y bèn trình báo với cảnh sát địa phương. Nhà chức trách phái người đến canh gác Song đá và xương vẫn bay vào tới tấp. Người ta đành phải bó tay. Cảnh sát Mỹ đoán quyết rằng toàn khu vực được bảo vệ cẩn mật, một

(1) loại ma ném đá này, người Đức gọi là Poltergeist, tức là « con ma ồn ào ». Dân tộc ta thích nghe chuyện ma, và có nhiều chuyện ma, lại chưa có những danh từ chuyên môn như Poltergeist.

(2) hãng thông tấn United Press International

con chim bay không lọt, và thủ phạm vụ ném đá không thể là người. (1).

Điều lạ lùng, mà các nhà bác học ghi nhận, là ở Hoa kỳ, cũng như ở nhiều nước khác, hiện tượng ma ném đá chỉ xảy ra tại một vài vùng nhất định. Chẳng hạn ở Hoa kỳ, thì tiểu bang Oregon là phôt-ni. Dường như loại ma này đòi hỏi một hơi tiết đặc biệt.

— Khoa học đã tìm ra nguồn gốc được chưa ?

— Chưa. Song tôi hy vọng sẽ đạt được kết quả trong tương lai gần. Theo tôi, ma được chia làm nhiều loại, như ma trời, ma cá rồng, ma lai, ma rút ruột, ma xó. Trong số này, ma ném đá là loại ma đông nhất và mạnh nhất. Đạo quân ma ném đá có thể thay đổi được cuộc sống trong vũ trụ, hoặc ít ra là cuộc sống trên trái đất này.

Bằng chứng là năm 1922, dân chúng Mỹ ở Ca-phôt-ni đã bị ma ném đá làm mất ăn, mất ngủ một thời gian. Hồi ấy, một trận mưa đá đột

(1) Người Mỹ này là Burdette, sống ở Fresno, thuộc tiểu bang California. Hàng chục chuyện ném đá tương tự đã xảy ra hiện trên báo chí Mỹ: tờ Nữ tước Diễn đàn (New York Herald Tribune), nhật báo quan trọng thứ nhì ở Hoa kỳ thường đăng tải chuyện ma. Trên tờ Los Angeles Herald ngày 12-7-1939, người ta được đọc tin ma ném đinh, ngói vỡ, xương gãy vào nhà in của ông Harry Park.

Năm 1935, bác sĩ Hereward Carington đã thu góp được 318 câu chuyện ma ném gạch đá trong 33 quốc gia khác nhau, viết thành một tài liệu quan trọng hiện được các khoa học gia siêu kinh nghiên cứu. Nhiều tài liệu tương tự đã được xuất bản tại Hoa kỳ và Đức sau đại chiến thứ hai về ma ném đá và khoa học siêu hình.

nhiên từ trên trời rơi xuống một góc thị trấn Chicó. Những hòn đá này hình thoi, cân nặng từ ba lạng đến nửa kilô. Các báo đều đăng tin này ền trang nhất. Dự luận Hoa kỳ bị chấn động mạnh mẽ. Mưa đá chỉ tuôn xuống một khu rất hẹp, gồm mấy trăm nóc nhà, không lan sang nơi khác, nên dự luận cho là có người bố trí ném đá để trừu chọc những nhân viên cảnh sát bắt lặc. Hàng trăm nhân viên công lực được-phải tới, nghe ngóng suốt ngày đêm, khu bị ném đá được hoàn toàn cô lập hóa, thị trấn Chicó được rường xét tỉ mỉ...Rốt cuộc đá vẫn tiếp tục rơi, và cảnh sát chịu thua ma.

Văn Bình trầm ngâm một phút rồi nói:

— Những chuyện ông vừa thuật lại đã xảy ra từ một hai chục năm về trước. Tôi không dám ngờ vực, nhưng phải nhìn nhận rằng hồi ấy khoa học chưa tiến tới trình độ siêu việt như ngày nay. Và lại, mãi đến giai đoạn gần đây, Hoa kỳ mới thành lập cơ quan NICAP (1) điều tra hiện

(1) NICAP, viết tắt của danh từ National Investigations Committee on Aerial Phenomena (Ủy ban Điều tra Quốc gia về Hiện tượng Không trung) đặt trụ sở tại Hoa thịnh đốn là một cơ quan do tư nhân Mỹ bảo trợ. NICAP đã thu thập tài liệu về những hiện tượng bí mật không gian xảy ra từ 20 năm nay. Người Mỹ khi gặp một UFO (viết tắt của danh từ Unidentified Flying Object, tức là Vật Bay không rõ) thường thông báo cho NICAP. Hiện tượng vật bay bí mật được chuyển tới căn cứ Wright-Patterson ở Dayton, tiểu bang Ohio cho các nhà bác học nghiên cứu, trước khi đệ lên Ngũ giác (Bộ Quốc Phòng). Ngũ giác đài cho biết là chỉ có 6,4 phần trăm những vật bay chưa giải thích được.

tượng siêu hình. Cơ quan này đã điều tra về một vài vụ mưa đá, và kết luận rằng những viên đá ấy từ trên thượng tầng không gian rớt xuống.

Bửu Tấn mỉm cười :

— Cho dầu là đá từ một hành tinh rớt xuống, một câu hỏi quan trọng vẫn được đặt ra : ai nện đá ném xuống trái đất ? Tuy nhiên, nhiều chuyên viên điều tra vụ ném đá ở thị trấn Chicó đã long trọng xác nhận rằng đó là đá trên mặt đất, không phải đá trên trời. Anh vừa nói đến cơ quan NICAP, tuy nhiên chính cơ quan này đã phải bó tay trước nhiều hiện tượng siêu hình.

Tôi đồng ý với anh rằng khoa học cách đây một hai chục năm thua xa khoa học ngày nay. Bằng chứng là khoa học ngày nay đã chế tạo được siêu bom, một trái đủ sức phá tan một quốc gia hùng mạnh, đã phóng hàng tá vệ tinh nhân tạo quanh trái đất, đã phát tia sáng giết người... Nhưng trong nhiều trường hợp, khoa học vẫn mù tịt trước các hiện tượng siêu hình. Chẳng hạn, về vụ một phi cơ ma ở Hoa kỳ ... (1)

(1) Đêm 2 rạng 3-9-1965, Norman Muscarello, thấy một phi cơ ma màu đỏ bay lững lờ trên nền trời Exeter Các nhân viên cảnh sát được Muscarello báo tin. vội đến nơi và đều thấy như vậy. Đêm ấy, 60 người đã thấy phi cơ ma, hình tròn như đĩa bay bí mật, rộng chừng 25 thước, bay trên độ cao 30 thước, không gây ra tiếng động. Ký giả John G. Fuller vừa xuất bản tại Nữu ước cuốn sách « Incident at Exeter » (Việc xảy ra tại Exeter), thuật lại vụ phi cơ ma. Cho đến nay cơ quan NICAP cũng như cơ quan an ninh không gian Hoa kỳ chưa giải thích nổi nguồn gốc vụ này.

Cho đến nay, các nhà khoa học chưa thể giải thích được phi cơ ma này ở đâu mà ra. Trong các cuộc họp công cộng, sợ bị chê bai là dị đoan, mê tin, người ta cho đó là hiện tượng vũ trụ, hoặc đĩa bay lạ của một hành tinh khác. Nhưng trong thâm tâm, và trong phòng thí nghiệm, một số nhà bác học lại cho đó là sự xuất hiện của thế giới siêu hình.

Văn Bình bâng khuâng nhìn bàn ghế kỷ dị trong phòng :

— Vàng, tôi tạm cho chuyện ma ném đá là đúng. Song sở Mật vụ dàn cảnh chuyện ma để làm gì ?

Bửu Tấn gật gù :

— Như tôi đã nói với anh, mọi người trên quả đất đều mất tinh thần khi trông thấy ma. Chỉ một vài con ma, một làn âm khí, một vụ ma ném đá bí mật là gây ra sự hoảng hốt cho hàng chục, hàng trăm người. Bây giờ, tôi xin hỏi anh : giả sử chúng ta huy động được một đạo quân ma, thổi được trận bão xú uế như trong truyện Phong Thần, thì kết quả sẽ ra sao ?

Văn Bình cười :

— À, ông Hoàng định dùng ma quỷ vào trận chiến tranh lạnh tình báo.

— Đúng. Cái khó của nhà bác học hiện nay là làm cách nào chinh phục được ma. Tuy nhiên, trong đời không có gì khó cả. Mấy chục năm trước có ai dám tiên đoán là con người bay trong không gian ? Ngày nay, các phi hành gia lên xuồng như đi chợ. Theo ý tôi, xử dụng ma quỷ còn dễ hơn chế tạo bom khinh khí nữa. Vì chế tạo bom khinh

khí phải có nguyên liệu đắt tiền. Còn muốn sử dụng ma quỷ chỉ cần biết cách tập hợp họ, như nhà phù thủy cao tay gọi hồn ma hiện về, lập thành đội ngũ.

Sau khi chinh phục được ma, chúng ta chẳng cần hỏa tiễn xuyên lục địa cũng làm bá chủ được thiên hạ, hoặc ít ra cũng ngăn cản được đại chiến. Anh thử tưởng tượng xem: một ngày kia, ta sai một sư đoàn ma thần trùng bay sang bên kia bức màn sắt, tới ám ảnh các căn cứ phóng tên đạn và sản xuất khí giới giết người của địch. Binh sĩ địch sẽ mất hết tinh thần. Dần dà, địch trở thành hiền từ và ngoan ngoãn như cừu non. Loại ma dữ hơn như ma ném đá, ma bóp cổ, ma rút ruột, ta sẽ gửi tới điện Cẩm linh để dọa các lãnh tụ cộng sản Sô Viết. Ấn thấy ma, ngủ thấy ma, làm việc thấy ma, chỉ một thời gian là họ phát điên. Khi ấy, ta sẽ đặt điều kiện: họ muốn sống an thân thì phải ngừng chiến dịch quấy rối trên hoàn vũ. Dĩ nhiên, họ phải chấp thuận. Vì họ có thể cứng đầu, song vợ con họ không thể cứng đầu. Nói ra, có lẽ ít ai tin và có lẽ thiên hạ còn chê cười là lỗ bịch, nhưng sự thật là thế.

Mọi cuộc phát minh vĩ đại đều bắt đầu bằng một ý kiến điên rồ. Nghề gián điệp cũng như nghề phát minh khoa học, chúng ta phải quan tâm đến bất cứ mọi kế hoạch, mọi giải pháp, dầu bị coi là là gàn dở.

Văn Bình gật đầu:

— Vâng, tôi hiểu rồi.

Bửu Tấn nói:

— Đó mới là một trong nhiều nhiệm vụ của

trung tâm Z. 003. Lát nữa, anh sẽ chứng kiến nhiều sự kinh ngạc hơn. Căn phòng này ở tầng hầm 1. Trung tâm Z. 003 gồm 3 tầng hầm cả thảy. Bên ngoài, ai cũng tưởng là trại chăn nuôi cũ kỹ, xiêu vẹo, nhưng bên trong trung tâm Z. 003 lại là công trình kiến trúc tân tiến nhất Đông nam á. Toàn thể các văn phòng và cơ sở thí nghiệm đều được xây ngầm dưới đất. Sơ đồ kiến trúc Z.003 gần giống như tổng hành doanh NORAD của Mỹ.

Nghe Bửu Tấn nói, Văn Bình giật mình. NORAD là trung tâm phòng thủ không phận Hoa kỳ, được xây trong núi, và được coi là pháo đài kiên cố có một không hai trên thế giới. Cách đây không lâu, chàng có dịp tới thăm, với tư cách đại diện cho sở tình báo Việt Nam. Pháo đài kỳ lạ này được xây ngầm dưới rặng núi lớn, bên trong rộng mênh mông như một thị trấn, gồm 11 tòa bin-đinh cao ba tầng, không có cửa sổ, không xây móng mà chỉ đặt trên lò-so thép đặc biệt (1).

Bửu Tấn ra hiệu cho chàng:

— Bây giờ, mời anh xuống tầng hầm 2. Yêu cầu anh đi sát bên tôi, vì dọc đường có rất nhiều máy móc bí mật, có thể làm người lạ mất tinh mạng như chơi.

(1) NORAD là tiếng tắt của North American Air Defense Command (độ tư lệnh Phòng không Bắc-Mỹ). Khu nhà lạ kỳ có một không hai trên thế giới này được xây, dưới rặng núi Cheyenne. Người ta phải dùng trên nửa triệu kí thuốc nổ, nửa triệu mét khối đá cứng, và 142 triệu đô la để xây cất. Cửa ra vào nặng 30 tấn, dày gần 1 mét, có thể chống lại vụ nổ nguyên tử. Toàn thể tòa nhà dưới hầm được đặt trên 937 cái lò so thép khổng lồ.